

INTRODUCERE ... 9

CAPITOLUL 1

EDUCAȚIA SPIRITUALĂ ÎN TIBET ... 16

- Himalaya sacră ... 16
- Gurudeva și părinții mei ... 26
- Maestrul meu și prințul Swami ... 32
- Urme ale deziluziei ... 34
- Viața noastră în peșteră ... 36

CAPITOLUL 2

ÎNVĂȚĂTURILE MAESTRULUI MEU ... 39

- A învăța să dăruiești ... 39
- Cum își testează un maestru discipolii ... 41
- O călătorie de o noapte prin pădure ... 42
- Traversarea unui râu învolburat ... 43
- Darul meu pentru maestru ... 44
- Singurătatea ... 45
- Maya-vălul cosmic ... 47
- Un adevăr amar cu efecte binecuvântate ... 50
- Tu îi înveți pe alții lucruri pe care mie mi le ascunzi ... 52
- Disciplina este o necesitate ... 55
- Blestem sau binecuvântare? ... 58

CAPITOLUL 3

CALEA EXPERIENȚEI DIRECTE ... 59

- Experiența directă este esențială ... 59
- Adevărata cunoaștere elimină suferința ... 61
- O mantră dătătoare de fericire ... 64
- O mantră pentru a te proteja de albine ... 66
- Folosirea greșită a unei mantre ... 69
- Am primit o bătaie zdravănă ... 71
- Unica mea experiență tantrică ... 74
- Ai comis multe hoții! ... 76
- Un swami aruncător de flăcări ... 79
- Un mare înțelept ... 80
- O mare înțeleaptă ... 84
- Un yoghin fără vârstă ... 87

CAPITOLUL 4

A ÎNVĂȚA SĂ FII UMIL ... 89

- Ego-ul și vanitatea trebuie eliminate din ființa unui aspirant yoga ... 89
- Marele meu Ego ... 91
- Cultivând calitățile ființei noastre ... 92
- Eram convins că sunt perfect ... 95
- Doar practica poate conduce ființa la desăvârșire ... 99
- Înțeleptul din Valea Florilor ... 100

CAPITOLUL 5

ELIMINÂND FRICA ... 105

- Răul ... 105
- Luat drept fantomă ... 107
- Frica mea de șerpi ... 109
- Peștera tigrului ... 114

CAPITOLUL 6

CALEA RENUNȚĂRII ... 117

- Întreaga mea ființă este asemeni unui ochi ... 117
- Experiența mea cu o dansatoare ... 118
- Transformarea spirituală a unui criminal ... 121
- O lecție de non-atașament ... 124
- Bucură-te de toate darurile acestei lumi și apoi renunță la ele ... 126
- Bijuteriile sau Focul? ... 128
- Primele mele zece zile ca swami ... 130
- O persecuție constantă ... 133
- Trăind pe un munte din pietricele ... 135
- Tentații pe calea spirituală ... 136

Ar fi bine să mă însor? ... 138
Mândria spirituală este tot o formă de vanitate ... 142
Un experiment nefericit ... 145
Vraja acestei lumi ... 146
Doi asceți goi ... 150
A trăi în această lume și totuși a fi dincolo de ea ... 151
A pierde înseamnă de fapt a câștiga ... 152

CAPITOLUL 7

EXPERIENȚELE DIVERSELOR CĂI SPIRITUALE ... 154

O renumită înțeleaptă ... 154
Îți dăruiesc inima mea ... 159
Karma ne modelează viața ... 161
În ashramul lui Mahatma Gandhi ... 164
"Nu sacrificiu, ci victorie" - Tagore ... 167
Îndreptând istoria ... 171
Sri Ramana Maharishi ... 177
Întâlnirea cu Sri Aurobindo ... 179
Valul de beatitudine ... 183
Cele trei școli de Tantra ... 187
Cele șapte sisteme ale filozofiei orientale ... 188
Soma ... 194

CAPITOLUL 8

TRANSCENZÂND TOATE MARILE RELIGII ... 199

Un sfânt creștin în Himalaya ... 199
Întâlnirea mea cu un sadhu iezuit ... 203
Iisus în Himalaya ... 205
O viziune a lui Iisus ... 208
Iudaismul și Yoga ... 212
Eu aparțin doar lui Dumnezeu ... 213

CAPITOLUL 9

PROTECȚIA DIVINĂ ... 216

Brațe protectoare ... 216
Pierdut în tărâmul zeilor ... 220
Tărâmul hamsas-ilor ... 224
Unswami ateu ... 227
Întâlnire cu moartea ... 231

CAPITOLUL 10

PUTEREA MINȚII ... 235

Lecții pe nisip ... 235
Transmutarea materiei ... 237
Unde îmi este măgarul? ... 241
Cine este celălalt Gopinath? ... 244
O experiență cu un prezicător ... 246

CAPITOLUL 11

PUTEREA VINDECĂRII ... 248

Prima mea experiență legată de puterea vindecării ... 248
Maestrul meu m-a trimis să vindec ... 250
Metode tradiționale de vindecare ... 254
Tratamente într-un ashram himalayan ... 257
La picioarele maestrilor ... 263

CAPITOLUL 12

GRAȚIA MAESTRULUI ... 267

Gurul este asemeni unui canal prin care se manifestă grația divină ... 267
O statuie care plânge ... 269
Fotografia maestrului meu ... 271
Cine poate ucide o ființă eternă? ... 272
Cu corpul "aici" și cu conștiința "dincolo" ... 273
Cum a fost salvată o tânără văduvă ... 276
Maestrul meu salvează un om de la înec ... 277
Shaktipata sau starea de grație ... 279
Vizitându-l pe maestrul maestrului meu din Tibet ... 282

Pregătiri pentru a înlătura vălul ... 296

CAPITOLUL 13

CONTROLUL DEPLIN ASUPRA VIEȚII ȘI A MORȚII ... 300

Moartea nu reprezintă sfârșitul ... 300

Atitudinea ființei în fața morții ... 306

Tehnici de părăsire a corpului ... 310

Trăind într-un corp mort ... 313

Maestrul meu își părăsește corpul ... 316

CAPITOLUL 14

CĂLĂTORIE SPRE OCCIDENT ... 321

Viziunea unui doctor occidental ... 321

Transformări care au avut loc în perioada în care am stat în peșteră ... 323

Căi ale Orientului și ale Occidentului ... 327

Tradiția noastră ... 331

GLOSAR ... 334

Despre autor ... 336

Nu am putut să dorm de curiozitate și nerăbdare în noaptea aceea. Mă gândeam: "măine dimineață o voi întâlni pe maya". A doua zi ne-am trezit dis-de-dimineață, ne-am îmbăiat în Gange și am luat micul dejun. După aceea eram atât de nerăbdător și neliniștit că nu simțeam nevoia nici măcar să fac meditație, pentru că eram foarte preocupat de posibilitatea ca maya să mi se reveleze.

În drumul nostru înapoi către peșteră ne-am apropiat de un copac cu un trunchi foarte mare și cu nenumărate ramuri. La un moment dat maestrul a țâșnit de lângă mine luându-l la fugă și s-a încolăcit de copac. Nu l-am văzut niciodată fugind așa de repede. Și a început să strige: "Te rog, te rog, ajută-mă!"

Eu, uimit, i-am răspuns: "Tu ai ajutat atâția oameni, cum se face că astăzi ai tu nevoie de ajutorul meu? Ce s-a întâmplat?"

Copacul acela îmi genera chiar o stare de teamă. Nu îmi venea să mă apropiu prea tare de el, căci îmi era teamă să nu mă înlănțuie și pe mine. Mă gândeam că dacă copacul mă va înlănțui și pe mine, cine ne va mai ajuta pe noi doi.

Maestrul s-a uitat la mine cu ochi rugători și mi-a spus: "Te rog, ajută-mă. Prinde-mă de picioare și trage-mă de aici." Am încercat cu toate forțele mele dar nu am putut să îl separ pe maestrul meu de trunchiul de copac.

El mi-a zis: "Corpul meu a fost prins de acest copac, trebuie să faci ceva să mă eliberezi de aici." Dar eu eram deja epuizat de cât îl trăsesem pe maestrul meu de picioare.

Pentru câteva momente m-am oprit și am stat să mă gândesc ce să fac și i-am spus dintr-o dată maestrului: "Dar cum este posibil? Copacul nu are nici un fel de putere asupra ta! Ce se întâmplă? Ce faci tu de fapt?"

El a zâmbit și mi-a răspuns: "Aceasta este maya!" Maestrul mi-a explicat: "Aceasta este maya, iluzia cosmică, așa cum Shankara a descris-o. El a spus că avidya înseamnă ignoranța individuală în timp ce maya cuprinde atât ignoranța individuală cât și iluzia cosmică. "Ma" înseamnă "nu" și "ya" înseamnă "aceasta". Deci ceea ce nu există cu adevărat și totuși pare a exista, ceea ce este un miraj, se numește Maya".

Gurudeva mi-a explicat această noțiune și din punctul de vedere al unei alte școli de filozofie, care susține că maya este iluzia universală și că este însăși mama universului. El mi-a spus că în filozofia tantrică maya este considerată a fi cosmică Shakti, ce este la nivel uman forța Kundalini - forța latentă din ființa umană. Dar dacă discipolul își focalizează întreaga conștiință asupra Absolutului, Divinului, această forță care doarme în ființa sa se va trezi și îi va deschide fiecare centru de conștiință. Când o ființă își trezește această energie, ea poate cu ușurință să atingă cel mai înalt nivel de conștiință. Cei care nu își trezesc această forță, Shakti, rămân pentru totdeauna ignoranți.

După ce mi-a descris maya prin prisma mai multor filozofii, el mi-a zis: "Atunci când ne devotăm mintea, energia, și toate resursele pe care le avem pentru a crede în ceea ce nu există, dar care pare a exista, aceasta este maya. Să nu te preocupe niciodată răul, păcatele, ignoranța sau maya, pentru că aceasta îți va induce o stare de neliniște, de stres. Chiar ființe înțelepte pierd o mare parte din timp pentru a învinovăți pe alții de lipsa lor de progres spiritual. Această lume este caracterizată de lipsa de onestitate, sinceritate, credință. Noi ne proiectăm slăbiciunile noastre asupra altora și suntem convinși că lumea exterioară este sursa obstacolelor noastre".

Maestrul mi-a spus că pentru a transcende maya trebuie să practic non-atașamentul și să urmăresc să fiu în permanență cât mai conștient. El mi-a zis: "Cea mai puternică înlănțuire este creată de atașament. Aceasta este ceea ce ne face să fim slabi, ignoranți și lipsiți de posibilitatea de a cunoaște realitatea absolută. Maya este iluzia și își are rădăcinile în atașament. Când suntem atașați de ceva sau dorim să obținem un anumit lucru, acest atașament devine o sursă de iluzii pentru noi."

Cei care se rup de atașamente și care și-au direcționat dorințele către creșterea spirituală sunt eliberați de înlănțuirile maya-ei, a iluziei. Cu cât suntem mai puțin atașați, cu atât suntem mai aproape de îndeplinirea țelului. Vairagya abhyasa, non-atașamentul, împreună cu o conștientizare constantă a realității absolute, sunt asemănătoare celor două aripi ale unei păsări; cu ajutorul lor, aspirantul poate zbura din planul efemerului în planul nemuririi. Cei care nu permit iluziei să le reteze aripile, doar aceștia pot atinge perfecțiunea. Foarte multe ființe confundă atașamentul cu iubirea, dar datorită atașamentului devii egoist, urmărind plăcerea proprie și folosești greșit cuvântul dragoste, devii posesiv și urmărești să obții obiectele plăcerilor tale. Atașamentul creează înlănțuire, în timp ce dragostea creează libertate. Când yoghini vorbesc de non-atașament ei nu se referă...

...zile.

"Ești doar un copil. Tu nu ai învățat până acum decât cum să dobândești informațiile. Dar nu ai reușit să stăpânești patru lucruri esențiale. Când vei reuși aceasta, atunci cu adevărat îmi vei dovedi că ai evoluat. Trebuie să înveți să te detașezi de plăcerile acestei lumi și să ai o dorință constantă de a-l cunoaște și întâlni pe Dumnezeu. Elimină orice fel de lăcomie, furie și stări de nemulțumire. Practică meditația cu regularitate. Doar atunci când vei realiza aceste patru deziderate, doar atunci vei fi cu adevărat perfect".

După aceea mi-a zis că ar fi foarte bine pentru mine dacă m-aș duce să mai vizitez și alți mari maestri. El mi-a spus:

"În prezența lor va trebui să fii umil. Dacă vei fi arogant și nerăbdător, nu vei obține cunoașterea. Dacă nu te vei purta așa, ei vor închide ochii și se vor așeza în meditație și nici măcar nu te vor băga în seamă".

El mi-a spus aceasta pentru că știa că, de fapt, eu încă eram arogant și agitat. Mi-a dat o listă cu un număr de înțelepți din diverse ordine pe care trebuia să îi vizitez. Erau prietenii lui care mă știau de când eram copil, pentru că adeseori îi vizitasem împreună cu maestrul meu, în copilărie. Uneori fusem chiar obraznic cu ei. Obişnuiam să îi supăr, să arunc mici pietricele în jurul colibelor lor, pentru a-i atenționa că mă aflu în preajmă.

De fiecare dată când veneau să îmi viziteze maestrul, îl întrebau: "Mai este copilul acela nebunatic cu tine?"

Prima dată am mers să vizitez un swami cunoscut sub numele de "swami tăcut". El era total retras din această lume. Indiferent ce se întâmpla în jurul lui, niciodată nu privea într-acolo. În drumul meu spre el, am vorbit cu sătenii din jurul peșterii în care locuia. Ei mi-au spus: "El nu a vorbit cu nimeni și nu a privit pe nimeni de foarte multă vreme. În ultimul timp nici măcar nu a mai mâncat. Aceasta este a treia lună în care stă în același loc nemișcat. Nu am văzut niciodată un astfel de swami".

Această stare este numită Ajaḡar-Vṛitti, ceea ce înseamnă "tendința pitonului". La fel cum un piton rămâne într-o stare de somn pentru o perioadă foarte lungă, tot așa anumiți mari înțelepți nu se mișcă de la locul lor de meditație timp de zile în șir, rămânând acolo în stări profunde de samadhi. Când m-am dus să îl văd, stătea pe o bucată de rogojină, zâmbind cu ochii închiși, părând a fi Stăpânul Universului. Nu purta niciodată niciun fel de haine, indiferent dacă era vară, iarnă sau sezonul ploios. Pielea lui părea că poate suporta orice fel de intemperii, la fel ca cea a unui elefant. Nu avea nici un lucru al lui dar era, cu toate astea într-o stare continuă de beatitudine. Când l-am văzut complet gol, prima dată m-am gândit: "Cel puțin ar trebui să fie decent".

După care mi-am adus aminte de maestrul meu și mi-am spus: "Maestrul meu mi-a spus totuși să îl vizitez și știu că el nu dorește ca eu să îmi pierd timpul. Dar ce pot face eu aici; nu pot decât să îi privesc trupul".

L-am atins picioarele (acesta este un obicei - atingerea picioarelor maestrului, aducând binecuvântarea din partea lui). Nu era deloc sensibil la stimuli externi. El era într-o altă lume. De trei-patru ori i-am spus: "Bună ziua, swami. Ce mai faci?"

Dar el nu a răspuns. Dorind totuși să reușesc să comunic cu el, am început să îi masez picioarele. Deseori făceam aceasta când maestrul nostru sunt oboșiți. Așa că m-am gândit că îi va face plăcere, dar el m-a lovit. Lovitura a fost atât de puternică, încât m-am prăbușit pe spate și m-am rostogolit până la lacul de la poalele dealului. Am căzut și m-am zgâriat de mulți copaci și de multe pietre, așa că atunci când am ajuns jos eram plin de răni și vânătăi.

Eram foarte furios. "Ce motiv avea să facă aceasta? Eu am venit la el cu tot respectul, i-am masat picioarele și el m-a lovit. Desigur acesta nu poate fi un înțelept. O să îi arăt eu lui. Mă duc să îl bat. O să îl bat de două ori mai tare decât ce mi-a făcut el mie".

Cu adevărat, atunci doream să mă răzbun. Eram convins, în clipele acelea, că maestrul meu m-a trimis să îl văd tocmai ca să îmi dea o lecție. Când, plin de furie, am ajuns în vârful dealului, l-am văzut pe swami stând în picioare, zâmbind. El mi-a spus: "Ce mai faci, fiul meu?"

"Ce mai faci? După ce că m-ai lovit și am căzut până jos în vale, și uită-te în ce hal arăt, mă mai întrebi ce mai faci?"

El mi-a răspuns: "Maestrul tău ți-a spus să stăpânești patru lucruri esențiale și tu nici n-ai plecat bine și ai încălcat unul. Eu te-am lovit pentru a-ți testa puterea de a-ți controla furia. Dar tu ești acum atât de furios încât nu poți primi niciun fel de învățătură de la mine. Aceasta nu poate fi primită decât într-o stare perfectă de pace lăuntrică. Ești încă prea imatur. Tu nu urmezi învățăturile maestrului tău spiritual, care este o ființă perfectă. Atunci ce dorești să înveți de la mine? Nu ești pregătit să îmi primești învățătura. Pleacă!"

Nimeni niciodată nu mi-a vorbit astfel. Când m-am gândit în...

A TRĂI ÎN ACEASTĂ LUME ȘI TOTUȘI A FI DINCOLO DE EA

La o privire superficială putem spune că swamii din India primesc tot ce au nevoie fără să depună niciun fel de efort. De fapt, există o adevărată persecuție a swamilor ce durează de foarte mult timp. Oamenii gândesc că un swami nu este o ființă umană obișnuită. Toată lumea așteaptă ca el să trăiască viața unui supraom, astfel că toată lumea își permite să-1 deranjeze. Oamenii obișnuiesc să vină și să spună: "Trebuie să mergi să vorbești în cutare sau cutare loc; astăzi trebuie să vorbești cu mine; trebuie să vindeci această persoană".

Dacă swami nu trăiește și nu acționează în concordanță cu așteptările lor, ei spun: "Acesta este un escroc!"

Este o părere generală în India cum că un swami nu ar avea nevoie de mâncare și de somn, pentru că se presupune că el ar fi transcens aceste nevoi; pentru că el urmează calea renunțării, nu trebuie să-i fie niciodată foame, nu trebuie să-i fie niciodată frig și nu are nevoie de bani.

Oamenii gândesc așa, iar swami din acest motiv trebuie să trăiască în concordanță cu acesta, fără să doarmă, fără să mănânce, fără să aibă nimic; așa că a fi un swami nu este deloc ușor.

În India, oriunde merge un swami, oamenii îl acompaniază plini de entuziasm, bătând din tobe și cântând continuu în semn de omagiu. Erau zile când mergeam pe jos treizeci de kilometri, iar seara, când mă opream într-o mică localitate, eram foarte obosit. Trebuia neapărat să mă odihnesc, fiind singura mea șansă să mă trezesc dimineața să îmi realizez meditația. De cele mai multe ori oamenii stăteau în jurul meu și îmi cântau ore în șir, iar dacă eu îi rugam să plece, ei îmi spuneau: "Nu, swami, noi dorim să-ți cântăm".

Eu aveam nevoie de somn, dar ei doreau să-mi cânte, așa că am învățat să dorm în timp ce băteau din tobe și dansau făcând un zgomot asurzitor. Dacă ei închideau ochii pentru a percepe mai bine muzica, eu îi închideam pentru a dormi. Poate ați auzit vorbindu-se despre somnambulism. Dar există și un alt gen de somnambulism de care cu siguranță nu ați auzit. Învățasem să dorm mergând, stând în picioare, și înțelesesem că, indiferent ce se întâmplă în jurul meu, nu trebuia să mă abat de pe calea mea spirituală.

Dacă ești o ființă hotărâtă, deși vor exista în jurul tău numeroase situații și persoane ce vor urmări să te distragă de pe calea ta, tu îți vei continua calea netulburat.

Sankalpa, hotărârea, este foarte importantă pe calea spirituală. Nu poți schimba anumite situații, lumea sau societatea în care trăiești, după cum îți convine ție. Dar trebuie să ai puterea să nu te lași distras de pe cale, indiferent ce se întâmplă în jurul tău.

A PIERDE ÎNSEAMNĂ DE FAPT A CÂȘTIGA

Exista odată un swami care s-a dus să locuiască împreună cu un discipol de-al lui. Întreaga familie a discipolului îl respecta și îl iubea pe swami, pentru că era un exemplu de autodisciplină și de înțelepciune. Întotdeauna se trezea înainte de răsăritul soarelui, făcea baie și mânca, apoi rămânea multe ore în meditație. Dar într-o zi, dis-de-dimineată, când încă era întuneric, a început să strige. "Eu vreau să mănânc, aduceți-mi mâncare".

Discipolul, care tocmai se sculase, i-a spus: "Dar, swami, ai uitat, acum este timpul tău de baie".

"Acum mi-e foame, așa că aduceți-mi repede mâncare", a răspuns el. Apoi și-a făcut baie și s-a dus să se culce la loc. Toată ziua a făcut totul pe dos, astfel că toți ai casei erau foarte neliniștiți și, în sinea lor, se gândeau că s-a întâmplat ceva cu el, poate chiar înnebunise.

Soția discipolului a zis: "Maestrul nostru este o ființă minunată. Totuși cred că trece printr-un moment mai greu și că ar trebui să îl ajutăm".

Așa că au chemat un doctor și i-au spus: "Vă rugăm să nu spuneți că sunteți medic, sau să vorbiți despre medicină. Noi dorim doar să aflăm ce a pățit și pentru aceasta vă rugăm să fiți cât mai politicoși cu puțință".

Doctorul, deoarece fusese plătit pentru aceasta, s-a comportat ca un discipol. S-a dus la maestru și l-a întrebat: "Gurudeva, cum te simți?" - dar nu a primit niciun răspuns.

CAPITOLUL 11

PUTEREA VINDECĂRII

Capacitatea autovindecării există în fiecare ființă umană. Descoperindu-și potențialitățile, ființa se poate vindeca. O ființă non-egotică poate vindeca orice altă persoană. Dar cea mai mare vindecare a unei ființe constă în a atinge eliberarea de toate suferințele.

PRIMA MEA EXPERIENȚĂ LEGATĂ DE PUTEREA VINDECĂRII

Odată, când aveam 12 ani și străbăteam pe jos cu maestrul meu câmpiile din India, ne-am oprit la o gară în Etah, unde maestrul meu s-a dus la șeful gării și i-a spus: "Copilului meu îi este foame. Te rog, dă-i ceva să mănânce!"

Șeful gării s-a dus acasă să aducă mâncare, dar când a ajuns acolo, nevasta sa a început să țipe la el, spunându-i. "Sunt disperată! Unicul nostru fiu este bolnav de vărsat. Cum poți fi acum preocupat de acești sadhus, când fiul meu este pe moarte? Pleacă din casă!"

El s-a întors încurcat la noi și s-a scuzat: "Ce pot să fac? Soția mea mi-a spus: «Dacă este un swami adevărat, de ce nu înțelege situația noastră și nu ne vindecă copilul? Nu are pic de suflet? Copilul este pe moarte și el este preocupat de o farfurie de mâncare?»"

Maestrul meu a zâmbit și mi-a spus să-1 urmez. S-a dus la casa șefului gării. Fusese provocat și întotdeauna îi plăceau astfel de provocări. Dar eu am spus: "Mie mi-e foame. Când o să mâncăm?"

"Va trebui să aștepți".

Aceasta era o frecventă nemulțumire de-a mea. Tot timpul mă plângeam: "Niciodată nu-mi dai de mâncare la timp". Și mă puneam pe plâns. Dar maestrul meu dorea să mă învețe să am răbdare. Mi-a zis: "Ești tulburat acum, dar peste cinci minute îți va trece. Acum trebuie să aștepți".

Dar eu am continuat să mă plâng, așa că femeia a vrut să mă dea afară din casă. Era pentru prima dată când vedeam pe cineva bolnav de vărsat. Copilul avea abcese pe tot corpul, inclusiv pe față și îi curgea puroi din ele. Maestrul meu le-a spus părinților: "Să nu vă faceți griji. În două minute băiatul vostru va fi perfect sănătos".

A luat un pahar cu apă și a început să se plimbe în jurul pătuțului băiatului. A făcut înconjurul pătuțului de trei ori și a băut apa, după care s-a uitat la mamă și i-a spus: "El se face bine, nu vedeți?"

Spre uimirea noastră, abcesele au început să dispară de pe corpul băiatului, dar spre disperarea mea, ele apăreau pe fața maestrului meu. Eram îngrozit și am început să plâng.

El mi-a spus: "Nu-ți face griji. Nimic rău nu o să mi se întâmple".

După două minute, copilul era perfect sănătos, abcesele dispăruseră cu desăvârșire. Am părăsit casa și ne-am așezat sub bananier și în curând, abcesele au început să dispară și de pe fața maestrului și să apară pe copac. După alte zece minute ele au dispărut și de pe copac. Când am văzut că abcesele au dispărut cu totul l-am îmbrățișat și-am început să plâng. "Să nu mai faci asta niciodată! Arătai îngrozitor și m-ai speriat".

Mulți oameni din sat care aflaseră despre miracol, au pornit să ne caute. Dar maestrul m-a luat de mână și-am mers în continuare de-a lungul râului Jamuna. În final, am ajuns la o altă casă, unde ni s-a oferit de mâncare.

Adeseori înțelepții suferă ei înșiși pentru a-i ajuta pe alții. Aceasta este o atitudine contrară minții obișnuite. Istoria prezintă numeroase ființe spirituale care au suferit pentru binele umanității. Astfel de înțelepți devin exemple pentru umanitate și numeroși oameni încearcă să le urmeze pașii.

Când conștiința individuală se dilată, devenind una cu conștiința cosmică, este firesc să simți bucurie în a prelua suferința celor neputincioși. Un înțelept nu suferă pentru cele ce i se întâmplă lui. El simte o mare durere când vede pe ceilalți suferind.

Durerea și plăcerea sunt cele două fețe ale experiențelor trăite în lumea percepțiilor senzoriale. Cei a căror conștiință este expansionată dincolo de nivelul simțurilor transcend...

TRADIȚIA NOASTRĂ

Shankaracharya a înființat un ordin ascetic, acum 1200 de ani. Era organizat în cinci centre importante, situate în nordul, estul, sudul, vestul și centrul Indiei. Orice ordin ascetic care există acum în India s-a născut din unul dintre aceste centre. Tradiția noastră se numește Bharati. "Bha" înseamnă cunoaștere, iar "rati" înseamnă dragoste, "Bharati" având înțelesul de "cel care iubește cunoașterea". De aici vine și cuvântul "Bharata", adică "pământul cunoașterii spirituale", unul dintre cuvintele sanscrite folosite pentru a desemna India.

Există un lucru unic în tradiția noastră. El își are originea într-o linie neîntreruptă de înțelepți, care au existat înainte de Shankara. Tradiția noastră himalayană, deși își are originile în tradiția Shankara, este pur ascetică și este practică în peșterile din Himalaya, în izolare, având legături foarte slabe cu tradiția care s-a dezvoltat în câmpiile Indiei.

În tradiția noastră, a studia Upanishadele este foarte important și acest studiu este dublat de o practică spirituală intensă, sub directul control al înțelepților. Mandukya Upanishad este considerată o scriptură fundamentală. Cunoașterea sistemului Sri Vidya este dăruită de înțelepți, în mod gradat, discipolilor avansați, aceștia studiind pentru aceasta Prayoga-Shastra.

Noi preamărim atât principiul Feminin Suprem, cât și Principiul Masculin Suprem al Universului. Ceea ce înțelepții numesc maya sau iluzia, noi numim Divina Mamă și nu considerăm că este un obstacol în calea evoluției spirituale. Toată activitatea noastră este orientată către transformarea interioară a ființei. Noi nu realizăm niciun fel de ritualuri.

Există trei stadii ale inițierii, pe care maestrul le acordă în tradiția noastră. În prima treaptă, discipolul este inițiat în controlul respirației, primește o mantră, și este inițiat în tehnici de meditație. În a doua etapă este inițiat în sistemul Sri Vidya și în Bindu Vedhan. În a treia etapă învață să-și trezească și să controleze energia latentă în ființă, Kundalini Shakti, pe care o conduce până la nivelul centrului cu o mie de petale, Sahashrara Chakra. Yoghinii care reușesc să străbată toate aceste etape sunt numiți maeștri și li se permite, ca la rândul lor, să împărtășească cunoașterea tradițională.

Noi urmărim cu strictețe această linie a înțelepților. Tradiția noastră este împărtășită oricărei ființe cu aspirație spirituală, indiferent de religie, castă, sex sau culoare. Nu-mi este permis să descriu în detaliu tehnicile secrete din Prayoga Shastra, datorită faptului că se spune că în aceste scripturi stă scris: "Na datavyam, Na datavyam, Na datavyam", adică nu împărtăși, nu împărtăși, nu împărtăși învățătura decât unei persoane care este pregătită în totalitate și care a reușit să aibă un înalt control asupra ființei sale.

Rezultatele căii noastre pot fi verificate studiind existența înțelepților tradiției noastre. Pe calea noastră, gurudeva este o ființă de lumină care a atins starea de eliberare. Noi credem că grația maestrului, a gurului, este cel mai înalt mijloc de eliberare, dar nu este singurul. Țelul existenței unui guru este de a-și ajuta dezinteresat discipolii pentru a atinge starea de perfecțiune.

Tradiția noastră are următoarele principii:

1. Existența unui Absolut Unic;
2. Ajutarea și servirea umanității, printr-o gândire, acțiune și vorbire pline de dragoste.
3. Sistemul yoga al lui Patanjali este considerat de noi ca o etapă preliminară pentru a reuși să urmezi practicile foarte înalte ale tradiției noastre; din punct de vedere filozofic, noi urmărim sistemul Advaita.
4. Meditația are ca scop atingerea controlului asupra corpului, respirației și minții.
5. Majorității discipolilor le oferim calea de mijloc. Aceasta îi ajută să-și armonizeze existența, să învețe a trăi în această lume și totuși să rămână detașați de ea. Metoda pe care o folosim cu discipolii din Occident este numită Meditația Supraconștientă. Eu sunt doar un mesager care urmărește să aducă în Occident înțelepciunea maeștrilor din Himalaya. Discipolilor care au un înalt nivel spiritual le dăruim tehnici complexe de meditație.
6. Noi nu credem în convertire, în schimbarea obiceiurilor culturale. Noi respectăm toate regulile în mod egal și nu excludem niciuna. Nu ne opunem niciunui templu, moschee sau biserică, dar nici nu construim clădiri pentru Dumnezeu, ignorând ființele umane. Credița noastră fermă este că fiecare ființă umană reprezintă un templu viu.
7. Membrii tradiției noastre sunt în întreaga lume, căutând să comunice înțelepciunea maeștrilor din Himalaya.